

Képtelenség

Péter és János futása

Számítógépünk előtt ülve a kereső sávba írjuk be a vastagon szedett szöveget: **Eugene Brunand: Peter and John.** Figyeljük meg a háttér, alakokat, szoktassuk hozzá szemünket a jelenethez. Ezután vegyük kezünkbe a magyarázó szöveget és lassan olvasva, közben gyakran a képre tekintve gondolkodjunk, elmélkedjünk mindkettőn.

Párizsban, a Szajna bal partján található d'Orsay múzeumban csodálhatjuk meg Eugene Brunand kevésbé ismert svájci festő 1898-ban készült remekművét. A tanítványok, Péter és János Jézus sírjához futnak a feltámadás reggelén.

A feltámadás – feladat. Ezért neki kell dőlni. Rá kell hajolni. A sírhoz rohanó apostolok olyan gyorsak, hogy Brunand szinte az utolsó pillanatban kapja el a jelenetet, mielőtt kifutnának a képből. A kép ugyanannyit mutat meg abból, amit látunk, mint ami láthatatlan. Amilyen az élet is. Látható valóságok és szorosan hozzájuk tartozó láthatatlan igazságok, lelki egyensúlyvá válásának megnyugtató kibékítése.

Nem tudjuk, mi játszódik le a tanítványok lelkében, de azt igen, mi történik az arcukon. A kettő ugyanaz. Az arc a lélek tükré.

Péterén nagypéntek tapasztalata, az aggodás, félelem, fájdalom, bűn, kétségek okozta nagyot nézés rajzolódik ki. Kimerült mindattól, amit át kellett élni. Teste a sír felé tart, de lelke kérdésekkel van tele, ahogyan tágra nyitott szeme is. Nyitott. Vár, remél, kérdez, érdekli ez a tekintet. Alakja vaskos, mint a fizikai munkát végző emberé. A tengeri halászálet megedzette bőrét, sok ráncsal vonalazta be. Ruhája vastag, kétrétegű, nincs olyan időjárási szélsőség, amit ne ismerne és váratlanul érné. Jobb kezét, háromszori tagadásának bűnbánata

jelöl, szívére teszi. Baljának mutató ujját szomszédja felé fordítja, aki sokértelemmel lehet példaképe. Egyben figyelmeztetés minden hívőnek, aki áll, vigyázzon, hogy az elbizakodottság bűnébe ne essen.

János, a szeretett tanítvány fiatalabb, mint Péter, ragyogó fehér ruhába van öltözve. Ő végig tiszta maradt. A 12 apostol közül egyedül ő áll hűségesen a keresztségben. Ruhája ezért az ártatlanság színe. Húsvét második vasárnapja fehér vasárnap. Nevét onnan kapta, hogy a nagyszombaton katekumenek ezen a napon vehették le a fehér ruhát, amelyet egy héten át viseltek. János nagyszombaton este megkeresztelkedett Jézus megváltó vérében. Alakja vékony, mint a gondolkodó és elmélkedő, csak Isten igéjéből élő ember teste. Szemét összehúzza, szinte becsukja. Ő nem azzal lát. Kezét egymásba fordítva tartja maga előtt. Nem összeszeri, mint aki kér, vagy imádkozik, hanem valamit őriz abban. Amit Jézus feltámadásának híréből megérezett, azt most, mint valami kincset zárja tenyerének üregébe.

A háttér lassan virradó képe, ámbár hátul van, mégis a növekedő hit előjele. A nap egyre erősebb fénye egyre világosabbá teszi Jézus feltámadásának felfoghatatlan sötétségét. A kép energiával van feltöltve. Hűen példázza a legtöbbet, amit tehetünk: feltámadáshoz való hozzáállásunkat. Nekifeszülni a feladatoknak, összeszorítani a kezünket, bűnbánatban meghajtani a szívet. Remélni abban, ami igaz.

G.F.

Léleklétra

Legyen valaki, akit igazán szeretsz és legyen aki igazán szeret téged! Légy szenvedélyes önmagaddal, az érdeklődésszel és a felfedezésszel kapcsolatban és VÁGJ BELE! (William Hawfield)

N.-né és K.L.-né

Kibédi Ervin:

Ahogy a napok rövidülnek...

Ahogy a napok rövidülnek
Úgy érzem mintha köd borulna rám,
Ahogy az éjszék lehűlnek
Mind gyakrabban jut eszembe anyám.

Mit oly sokszor elhalasztottam
Elmondanám, mert úgy érzem, hogy vár
Jóvá tenném mit mulasztottam,
De nem lehet, mert Ő már messze jár.

Ó mennyi mindent nem tettem meg!
Még nem késő, te még megteheted
Megőszülve is maradj gyermek
Mondd meg neki mennyire szeretted.

Két keze érted dolgozott csak
Mindennél jobban szeretted
Az éjet is nappallá téve
Óvott téged és vezetett
Míg lehetett, míg lehetett.

Most vár valahol megfáradtan
Nem kér sokat csak keveset
Hát szaladj hozzá, mondj egy jó szót
Egy vigasztaló kedveset
Tán még lehet, tán még lehet.

Amit akkor elfelejtettél
Talán még jóvá teheted
Hát menj, rohanj és simogasd meg
A téged védő két kezet
Amíg lehet, amíg lehet.

A szíve érted dobogott csak
Amíg belebetegedett
De Ő titkolta nem mutatta
Nem mondta el; hogy szenvedett
Csak mosolygott és nevetett.

S ha olykor nagyon elfáradtál
Ő hozta vissza kedvedet
Ő tanított beszélni téged
Nyitogatta a szemedet.
Mert szeretett, úgy szeretett.

Bárhol is vagy, hát fordulj vissza
Az ember másként nem tehet
És csókold meg amíg nem késő
Azt az áldott édes szívet
Ha még lehet, ha még lehet.

(Forrás: Kibédi variációk, Budapest, 1989 - Tv166)

K.L.-né

Mécs László:

A királyfi három bánata

Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok.

A többiek láttak egy síró porontyot,
de anyám úgy rakta rám a pólyarongyot,
mintha babusgatná a szép napkorongot.

Maga adta nékem édessége teljét,
úgy ajándékozta anyasága tejét,
hogy egyszer földnek bennem kedve teljék.

Isten tudja, honnan, palástot kerített,
aranyos palástot vállamra terített,
fejem fölé égszín mosolygást derített.

Ma is úgy foltozza ingemet, ruhámat,
ma is úgy szolgál ki, főzi vacsorámat,
mint királyi ember királyi urának.

Amerre én jártam, kövek énekeltek,
mert az édesanyám izent a köveknek,
szíve ment előttem előre követnek.

Amíg Ő van, vígan élném a világon,
nem hiányzik nekem semmi a világon,
három bánat teszi boldogtalanságom.

Az egyik bánatom: mért nem tudja látni
egymást a sok ember, a sok-sok királyfi,
úgy, ahogy az anyjuk tudja őket látni?

A másik bánatom: hogyha Ő majd holtan
fekszik a föld alatt virággá foszoltan,
senki se tudja majd, hogy királyfi voltam.

Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,

minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.

Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsoltárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.

Hogyha a föld minden szín mézét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom,
ez az én bánatom, harmadik bánatom.

M. T. É.

Létige

3. v.: ApCsel 2,14a.36-41; Zs 22; 1Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10
4. h.: ApCsel 11,1-18; Zs 41-42; Jn 10,11-18
5. k.: ApCsel 11,19-26; Zs 86; Jn 10,22-30
6. sz.: ApCsel 12,24 - 13,5a; Zs 66; Jn 12,44-50
7. cs.: ApCsel 13,13-25; Zs 88,2-27; Jn 13,16-20
8. p.: ApCsel 13,26-33; Zs 2; Jn 14,1-6
9. sz.: ApCsel 13,44-52; Zs 97; Jn 14,7-14
10. v.: ApCsel 6,1-7; Zs 32; 1Pét 2,4-9; Jn 14,1-12

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Dorka Ilona - Gémes Zoltán és Dékány Erika;

Dominik Erik - Tóth Dorina Beatrix gyermeke a keresztség szentségében részesült 2020. április 26-án.

Temetés:

† Csongrádi Lászlót életének 61. évében április 22-én;

† Illés Istvánt életének 92. évében április 24-én utolsó útjukra kísértük a kiskundorozsmai temetőben.

P.Gy.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „Egy asszony a tömegből” volt.

Ezt írja Máté apostol evangéliumában: „Jézus még beszélt, amikor egy asszony a tömegből oda kiáltotta neki. De Jézus ezt válaszolta: „Hát még azok milyen boldogok, akik hallgatják Isten szavát” (Lukács 11,27)

Új kérdésünk:

Pál apostol hogyan nevezi önmagát leveleiben?

(Rómaiaknak 1,1)

1. Választott apostol?
2. Utazó apostol?
3. Meghívott apostol?
4. Megszentelt apostol?

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki.

A nyertes nevét a május 17-i számban közöljük.

M.L.

Hirdetések

AMENNYIBEN A JÁRVÁNY-ÜGYI HATÓSÁG ÉS A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KAR ENGEDÉLYEZI, ÚGY A KÖVETKEZŐ PROGRAMOK LENNÉNEK (LESZNEK) PLÉBÁNIÁNKON.

- A mai napon első vasárnap és egyben anyák napja van. A délutáni mise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.
- Május hónapban a hétköznapi misék este 6 órakor kezdődnek, melyek végén énekeljük a Loreto-i litániát.
- Május 5-én, kedden egész napos szentségimádás lesz a plébánia hittantermében.

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)